

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 franci. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Proiect de statute pentru maghiarisare.

Josif Bano, fostul vicepreședinte al casei ablegaților din Budapesta a fabricat un prețios proiect de statute pentru societățile de maghiarisare din Ungaria. Proiectul constă din 25. paragrafi, un număr, care revocă-n memoria fiicărei muritor acele timpuri, în cari civilisațiunea europénă se stăpâna de puterea didactică a alunului. Ce privește însă valórea internă a acestor 25. §§. aceea asigură lui Josif Bano nemurirea decă acest modern Deucalion nu cumva se spândură innainte d'a muri. Și decă Josif Bano, pentru proiectul seu de statute ar primi, ceea-ce merită, atunci ar merita, ca fiicăre sudit din Ungaria se-i dea 25. Cel puțin în mine, carele, cetind cei 25. §§. ai programei lui Josif Bano, fără voiă am pus mână p'acea parte trupescă, de unde se'ncepe dualismul pantalonilor, s'a născut acea rîvnă de meritată respłată.

Toți acei 25. §§. cari după Josif Bano, au se servescă societăților pentru maghiarisare de lucéféri conducători, sânt pré chiari dér pré mulți, și fiind că mulțimea legilor, de regulă, produce confusiuni în urmarea lor, voidnd și eu a mi câștiga

merite pentru cauza maghiarisării, mi permit a contrade acei 25. §§. în următorii 12. §§.

§. 1. Maghiarisarea fiind d'un comun interes al întregii țeri, fiecare maghiar se privește d'un membru născut al unei societăți pentru măghiarisare, și regimul Ungariei se autorizează a folosi cele 40. de milioane floreni din dările neincasavere, ca subvențiune a societății pentru maghiarisare, iar arătându-se această subvențiune nesuficientă, se pot folosi întru acest scop și $\frac{2}{3}$ din deficitul statului.

§. 2. În fiecare comitat al Ungariei se înființează câte-o societate pentru maghiarisare, iar pentru organica legătură a tuturor societăților între sine, d'un mai înalt punct de vedere, se va folosi întregă recolta cânepei, ce anul 1882 va produce în Ungaria.

§. 3. Toți câinii de sub coróna St. Stefan se ndatoresc a lătra ungurește, și pentru'nlesnirea acestei dispozițiuni, hinghierii s'aleg din episcopii și metropoliții patriotici, cari au arătat deosebită dibaciă în dresura cânilor.

§. 4. Întregă Ungaria se prefăce într'un asil de bitóngi, în care se ocrotesc toate păcatele amorului antiecanonic, iar indiviđi mături, cari se decid la maghiarisare, încât nu pot suporta din propria lor avere spesele recerute, se întretin pe spesele statului într'un balamuc.

§. 5. Actorii teatrali maghiari se trimit, ca apostoli ai maghiarisării, prin toate cetățile. Dér fiind-că, pe bani, nici dracul nu merge-n reprezentațiunile lor, ei vor juca teatru gratis. Pentru această jertfă, regimul Ungariei, concede acterilor teatrali, dreptul de liberă pașunire pe câmpiile statului, sau pe așa numitele „Király mezök“.

§. 6. Magnații maghiari, proprietarii mari și mici, p'acărora credit jidovul nu mai dă o lăscaiă, își dau datoriile lor

în camete și din acest venit formeză o fundațiune în favoarea societăților pentru maghiarizare.

§. 7. Puternica presă maghiară, și-n special „Budapesti Hirşlap“ sare întru sprijinirea societăților pentru maghiarizare cu toți numerii cari nu și-au aflat abonați.

§. 8. În totă Ungaria s'arangiază reprezentațiuni teatrale, concerte, prelegeri publice etc., și 10 procente din deficitul acestor întreprinderi, se dau în folosul societăților pentru maghiarizare. Asemenea se folosesc întru acest scop jumătate din datoriile, ce cu milioanele se fac în jocul de cărți, iar chibiții de sub coróna St. Stefan, jertfesc întreg câștigul lor din timpul furat lui Dumnezeu, sântei cause naționale.

§. 9. Damele de óre-care valóre publică 'n Ungaria, sânt a se câștiga pentru idea maghiarisării, și cunoscutul lor patriotism sigur le va motiva, d'a pune pe altarul națiunei o însemnată parte din fructele osteneților și asudurilor lor.

§. 10. În locuri publice, precum: La capetul podurilor, la ușile biserecilor, în târguri etc. se deschid discuri spre adunarea de milă pentru remunerarea acelor dascali, preoți etc. cari punându-și cerc de drot la capul bastonului, vor excela în pescuirea de suflete pentru maghiarizare.

§. 11. Nume, cari nu se termină 'n ay, csis, zy, ky, nyi, ts etc. nu se sufer în Ungaria. Excepțiune fac sîngur acele nume, cari se termină în ri, ar, oi, to, precum: Balomiri, Pecurar, Strevoi, Csato etc.

§. 12. Până-ce societăților pentru maghiarizare le va succede, d'a pune tuturor indivișilor de alte naționalități pinteni, regimul nostru 'și va da posibila silință, ca apoi întregă populațiunea din Ungaria, îmbrăcată-n atila, se plece, în corpore, la cerșit.

Stan Pașitul.

Audiți cum, la Boboteza trecută, s'a 'ntors Iordanul în comuna Secel, și cum popa Platoș s'a proslăvit prin temniță?

Ei șodă povestea!

În comuna Secel, lângă Sibiu, turma lui Christos se păstorește de popa Platoș p'un câmp plin de gălbéza. Mai în multe rânduri popa Platoș purtând lămpașul înaintea turmei se se s'a 'npedecat așa, încât, ȕeu eu nu știu, cum nu și-a

rupt încă capul, la care altcum singur pèrul are óre-care preț pentru tapețieri.

Acest așa polecrit popa Platoș, în ajunul Bobotezei trecute a întors ordinea de botez obicinuită în comuna Secel. Până'n est an s'a început botezul dela casa primariului comunal. În est an a botezat popa Platoș mai întâiu pe toți nebotezații din comună, până și pe fii testamentului tipărit pe furca còr-tului, pe țigani, și numai în urmă s'a îndurat a stropi și casa primariului cu apă din mătăuzul muiat în izvorul mântuirii.

Popa Platoș de multa nchinare a troiței prin comună, a sosit la casa primariului într'o stare, care la alți muritori nicidecum nu s'arată în urma ocupațiunei cu apă. Și eu nu cred, că ametala St. Petru, când s'a nălțat până la al treilea ceriu, se fi fost atât de cumplită, ca a popii Platoș, când a intrat în casa primariului.

Cum s'a întemplat, cum a ieșit popa Platoș din casa primariului, cum nu, nu se scie. Corespondeții locali afirmă cu multă pozitivitate, c'ar fi ieșit, ca cănele din iarnă, de numai pielea lui scie. Âtâta stă însă, că popa Platoș după ce a stropit casa primariului cu apă sântă, a organizat din ómenii sei nebotezați un complot, ș'a început a o dărîma. Urmarea naturală a fost, că sosind gendarmii, au pus popii Platoș, înloc de mătăuz, un lăcat în mână, și l'au dus la Seliște întrun loc, unde popii nici când nu sînt încărcăți de afaceri, ca la Boboteză, nu merg de bună voiă. Numai a doua di, după-ce Iordanul, care'n Secel s'a fost întors așa de cumplit și-a luat iarăși cursul seu natural, s'a re'ntors popa Platoș dela Seliște'n Secel, tréz ca apa cea molivită și presentând fața jidanului din Galiția, care a negustorit cu pește.

Un jidan din Galiția — așa sună povestea — dupa-ce

totă averea sa și a băgato în negoțul cu pește, a plecat la un târg. Pe drum, în urma unei călduri neașteptate, i s'a împuțit tot peștele, și'n târg, neaflând cumpărători, a fost silit al arunca. Trist și amar supărat de pierderea întregii sale averi, jidanul s'a reîntors către casă. Pe drum trecând prelâng'o cruce dintre hotarē, care înfățișa restignirea lui Christos, și vedēnd pe Christos cu capul plecat și'n obrazu-i durerea exprimată, a ȕis : Esta încă se vede c'a negustorit cu pește !

Istoria asta mi-a venit în minte, când am vedut pe popa Platoș întorcēndu-se după Bobotēza trecută dela Seliște, și era se-l întreb : „Ce-i părinte, și cinstia ta ai negustorit cu pește“ ?!

În primăvera anului trecut s'a adunat la Sibiu o grămadă de români, sau cum se ȕice, s'a ținut o mare conferință națională.

Sciți ce-i conferință !

/ Conferință e o adunare mestecată cu adunătură !

Adunarea aceea a hotărit pasivitatea ; adunătura a hotărit activitatea !

Ce-i activitatea și ce-i pasivitatea sciți !

Activitatea e, cum am ȕice : Tăietēi cu oțat ; pasivitatea : zamă de amnariu ! Cea din tâu incuie, a doua descuie.

Apoi sciți voi cum i-a umblat țiganului Carolea ! După-ce a mâncat tăietēi cu oțat, a cerut se-i dē zamă de amnariu, dēr până s'a gătit zama de amnariu, și-a dat sufletul înainte d'a sosi mōșa cu clistirul.

Acea adunare amestecată cu adunătură dela Sibiu, de care ve povestesc, s'a ținut cu scopul, ca se 'nvețe pe Unguri buchile pentru nedreptățile, ce au făcut aceia națiunei române.

În scopul acesta s'a hotărit, că jumătate Români se, nu facă nimica, iar cealaltă jumătate se facă, ce le place, Ungurilor.

Că unitatea națională română, totuși se nu se stîrbescă, s'au ales un comitet central executiv, de 11 membri: pasiviști și activiști, cu 'nsarcinarea, ca'n apărarea drepturilor noastre naționale, se facă un pas înainte și doi înapoi. Adecă cam așa cum a făcut popa din Brusturi cu cei doi căni ai sei. Popa din Brusturi a luat un cerc de bute, a legat d'o parte p'un căne și de cealaltă parte pe celalalt căne cu coda de cerc, s'a băgat apoi c'un biciu în mijlocul cercului, și'ntrun căne da odată cu biciul, în celalalt de doue-ori!

După alegerea comitetului central era mare sfară-n țără. Întregă națiunea română se părè sigură contra tuturor atacurilor c'un atare apărător în frunte. Acum au trecut opt luni d'atunci. Națiunea română suferè într'o ți ca'n tralta aspre pălmuii din partea stăpânilor țile! Comitetul central dörme somnul ursului de iarnă!

Eu mult me tem se n'o pățiască națiunea română cu comitetul central, ce a pățit țiganul cu sprîjinul fiuso!

P'un țigan, fiind la cărciumă, pentru gâlcéva, ce a început, l'au bătut unii preteni ai sei amar. Țiganul ne-avënd putere d'ăși rësbuna a plecat cătră casă, ca s'aducă pe fiuso întru ajutor, amenințând: Stați numai că va da voue Cula meu!

Preste puțin sösește țiganul cu fiuso, falos la cărciumă. Întreg publicul era curios la urări. Cula țiganului, întrând cu tată-so în odaia cărcinei, a strigat cu mare viteziă:

Care ați dat în tată-mio?

Eu mă, respunsé un alt țigan!

— Nò hai mă, de probéză a mai da odată!

Țiganul provocat sare iute și rade bëtărâului o palmă.

— Nò mai dà odată mă!

Provocatul mai rade țiganului o palmă !

— Nó ia mai dă odată ! Cea-i mai unflă și a treia palmă !

Atunci vitézul Cula ȃice cătră tată-so : Nó hai acasă tată, că-i voi arêta eu lui.

Urzică Scandalografescu.

O lege politică care merită a se ridica la rangul de dogmă în biserica gr. or. e fără îndoială legea pentru vênțarea beuturilor spirituóse în comunele rurali a le României. Acéstă lege a statului român decretéză cărciuma de un domeniu al biserecei și scólei. Aceea, ce noi transilvănenui numim : „Regalul de cărciumărit“ în viitor își va vêrsa tóte venitele în punga biserecilor și scólelor din România.

Nu știu ce a motivat pe regimul României la aducerea acestei legi : Beția antimelchizedecénă a clerului inferior sau lipsa de spirt în instructiunea publică. Destul, că din cărciumă s'a făcut un monopol al biserecei și scólei : Molitfelnicul și

sânta cădelniță în viitor, nu vor mai servi de zelog prin locurile jidovești și dascălii rurali nu vor mai fi lipsiți de puterea spirtului la împlinirea chemării lor didactice.

Prin decretarea dreptului de cărciumărit d'un monopol al biserecii și scôlei, beția fără îndoială va suferi în România o reformă culturală. Biserica ortodoxă profesând până acum principiul abștinerii a dat omenimei o creștere pentru o altă lume.

D'aci înainte acea biserică, ca se tragă cele mai mari venite din cărciumă, nu va mai putea profesa abștinerca, ci va adopta principiul înbuibării și va da omenimei adevărata creștere, care duce la viață.

Canónele dictate la spovedaniă până acum întru iertarea păcatelor pentru patima beției, nunumai vor disparé cu totul, ci din contra, întru iertarea altor grave păcate, se va prescrie păcătoșilor la spovedaniă: Ca în postul cel mare în totă Mercurca și Vinerea, se se îmbete de trei ori pe di.

Preoțimea, în viitor se va îmbeta pentru binele biserecii și dascali dedați d'a preferi țuca față de frumoșele arte predând tinerimei istoria biblică se vor pune în plăcuta poziția d'a putea demustra tinerimei scolare starca ce patriarchul Noe, a înfățișat după prima consumare de vin.

Fericită țeră, în care căzaniile de rachiu vor începe a a funcționa în scopul moralității, iar țuca și bazamacul se vor întrece în împlinirea unei chemări civilisătore!

* * *

Întregă Austro-Ungaria, aflând că regimentul lui Schmerling s'a comandat contra Bochesilor, a ramas frapată. Causa e evidentă: Proverbul vestitului bărbat de stat și odinióră fostului ministrupreședinte al Austriei, Schmerling: „Wir können warten“ a doua óra s'a dat de rușine. Consecințele politiceii lui Andrásy ne-au dus până la: „Wir können nicht mehr warten“!

Dacă regimentul lui Schmerling, va urma în Bochesia principiul politic: „Wir können warten“, de care pe Maghiari odinioară, i-au scuturat frigurile, atunci avem totă speranța, că soldații aceluși regiment își vor conserva nasul și urechile, cari după cum ne învătă istoria, se ataca cu multă predilecțiune din partea Bochesilor și consorți. Din contra me tem, că regimentul lui Schmerling, nu se va bucura de nasul, ce generarii Szapáry, Rodics, Philipovics ect. prin talentele lor strategice, l'au câștigat în câmpurile de onóre ale Neo-Austriei.

După mine suprema comandă militară a Austro-Ungariei a comis cu comandarea de soldați contra Bochesilor, cari posed nasuri, o gravă eróre. Eu în locul supremei nóstre comande militari, ași fi format un regiment de Pitígoi din archidieceasa gr. or. a Transilvaniei și p'acesta l'ași fi comandat contra Bochesilor. Pitígoii, după cum se scie n'au nas și Bochesii, vedénd p'acești indiviđi fără nas, la moment ar depune armele.

Ómeni cu vederi averse în proporțiune cu lungimea nasului lor, 'mi vor objecta, că decât Pitígoi n'au nas, se bucură d'o deosebită desvoltare a urechilor, și așa trimiterea unui regiment de Pitígoi contra Bochesilor, ar însemna: „Plăcinte late pe feréstă date!

Nu-i așa, Bochesii nu-s așa de proști, cum ar poté fi un regiment de Pitígoi. Ei scind, că la Pitígoi urechile sânt decorul valórei lor, nu i-ar ataca la urechi, chiar și din motivul, ca se nu-i răpescă de unicul simbol care servește la asemănări cu acea personalitate biblică, pe care Christos odinioară a intrat călare'n Erusalim.

* * *

D'un timp încóce multe glave góle, de fasonul ortodox, se sparg índeşert, căutând după isvorul articolilor din Pester

Lloyd, prin carii, cu atâta ignoranță despre relațiunea între stat și biserică, se atacă autonomia biserecei gr. or. din Ungaria și Transilvania.

Ce e drept scandalele administrative, ce emanază dela acel areopag bogoslov în al cărui cap, cu musca pe căciulă, stă Dr. Miron Romanul, nu se pot nega, și ceea-ce în privința acésta constată Pester Lloyd, nime, nici cel mai rabulist fiș-cal consistorial, până-i porcul cu eodă, nu va putea combate. De aceea în totă afacerea singur acea chestiune e de interes: Cine a târșit adevărul cu atâta loialitate în primul organ al regimului nostru, ce apare în Budapesta în limba așanumiților: „Hausknechte“ ?!

Până ađi tóte încercările după austrul articolilor din Pester Lloyd au dus singur la convingerea: Că prostia ortodoxă, la mulți indiviđi geniali, e un nepretuit tesaur! După mine singur prostia ortodoxă face pe mulți a căuta pe autorul articolilor din Pester Lloyd acolo, unde a dus mutul iapa.

Cine cunoșce istoria biserecei gr. or. din Ungaria și Transilvania de șapte ani încóce acela scie, că autorul articolilor din Pester Lloyd, e Dr. Miron Románul. Cine scie, că archidedumneđuuitatul și metrodetótemironosițefărădeuleuñcandelădoratul Dr. Miron Románul de șapte ani șede'n biserica gr. or. din Ungaria și Transilvania pe fotelul unei vecinice nepăsări, fuméză „Valodi magyar királyi pipaduhány“ și laudând pe Tisza-Domnul, suflă fumul în ochii spiritului statutului organic, acela nu mai dubitézá despre autorul articolilor din Pester Lloyd.

Voi glave ortodoxe golrásunátore, cari ve spargeți atâte după autorul articolilor din Pester Lloyd, auđiți sfatul meu. Cetiți debaterile congreselor ș'ale sinódelor archidieceșane gr. or. de șapte ani încóce. Acolo veți afla un sistem de minciuni constituționale, prin cari Dr. Miron Románul, cu obrazniciă

autochefală, 'și excusă ne'nplinirea chiemării sale ca cap al biserecei n'ostre. Mergeți apoi de căutați archiva presidială a lui Dr. Miron Românul. Aici veți afla nenumărate urzorii venite înzēdar dela regimul nostru pentru resolvarea causerlor de suprem interes administrativ, pe cari supraleneșul nostru Ierarch le-a pus adacta 'n archiva din coșnița cu glasul al șeptelea.

Aflând t'ote acestea, carii dintre voi glave ortodoxe gol-răsunătoare, nu veți privi 'n articolii din Pester Lloyd, tot acel sistem de minciuni d'ale lui Dr. Miron Românul, întru scuza sa față de regim, vindeve-ți t'otă averea v'ostă dându-o săracilor, și ve țineți pentru voi numai atăta, cât costă un ștréng, pentru-ca se ve înnălțați în împ'ărăția ceriurilor. Amin!

* * *

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Metropolia gr. or. din Ungaria și Transilvania stă în presară de mari eveniminte. În strada Măcelarilor din Sibiiu se pregătesc reforme de val'ore ecumenică pentru t'ote hórnele ortodoxe.

Martți în 19. Ianuariu st. v. în ziua cuviosului mucenic Macarie Epistēnul, s'a v'edut un căne eșind din curtea metropolitană din strada Măcelarilor cu c'oda 'ntrepici'ore, c'o iuțală de nu 'ncăpea pe p'ortă și vaetându-se atāt de amar, încāt un hingher din rasa lui Arpad i-ar fi plāns de milă. Bietul căne ținēnd în curtea metropolitană un os în gură, servitoriul cu ții a creșut că ține o țigare, l'a prins de c'odă și l'a bātut atāt de amar, încāt decă cănele ar fi fost preste frunte și bot crestat, ar fi p'ărăsit curtea metropolitană lāsându-și pelea în mānile servitoriului.

Bătaia aceluși căne-și afla esplicarea naturală într'un ordin al Înalt Prea Sânticiei Sale Archiepiscopului și Metropolitanului

Miron Românul. Acest Prea Înalt Ierarch, în neobosita Sa îngrijire pentru binele biserecei ortodoxe, a emis un strict ordin: Ca în curtea metropolitană, și cu deosebire în cancelaria metropoliei, nime se nu mai fumeze.

Prea înaltul ordin al Exellenției Sale Înalt Prea Sântului Archiepiscop și Metropolit, fără îndoială, va afla un echo de generală mulțămire și satisfacțiune în întreaga metropolă, pentru-că în tradițiunile strămoșilor noștri predomină credința, că creștinii fumând, decâte-ori și deschid buzele slobozând fumul: Pic, pic, pic. sărută pe diabolul în acele părți, deunde-i răsare cода.

Așader amplexiții cancelăriei metropolitane, în viitor, numai vor fi scutiți d'o ne plăcută atingere cu necuratul, der nu li se va mai putea nici imputa, că fură lui Dumnezeu timpul și santei biserecei paralele, petrecând orele de cancelărie cu naltarea de fum de tutun către ceriuri!

Și eu felicitez pe Exellenția Sa Metropolitul Miron pentru noua Sa dispozițiune. Mi se pare însă, că atare dispozițiune taie în slănina fondului de dispozițiuni al regimului nostru, care în mare parte se compune din venitele monopolului tutunurilor, și Exellenția Sa Metropolitul Miron se află adese-ori în dispoziția d'a întreveni la Tată-Tisza pentru dispozițiuni din fondul de dispozițiune. Der cu cred că Exellenția Prea Înaltul Nostru Metropolit, ca cunoscător al scripturei, care invătă: „Dați ce e al lui Dumnezeu, lui Dumnezeu, și ce e al Împaratului Împaratului“, în interesul monopolului tutunurilor, va concede numai amplexiților cancelăriei metropolitane d'a ținea în orele de cancelărie băgău, der chiar și Înalt Prea Sântia Sa se va presenta în cancelaria metropolitana c'o sucitură de „Házi dohány“ pe măsca.

Diarele ne spun, că vestitul pictor Munkácsy decurând a isprăvit o superbă icónă, care înfațiseză pe Christos dinnaintea lui Pilat. P'acea icóna după-cum m'am convins, se vèd și mai mulți farisei, carii cu nerăbdare așteptă, ca Pilat se-și pronunțe sentința asupra mântuitoriului lumii

Fiind-că acei farisei au multă asemănare cu unii asesori ai consistoriului gr. or. din Sibiiu, n'ar strica, când icóna lui Munkácsy s'ar cumpăra pentru înfrumșetarea salei, în care consistoriul archidieceșan din Sibiiu își ține ședințele sale.

Ore țene ghiața ?

Moto: Oh, lume și vieța
Cum se dau căni pe ghiața
D' a fi ghiția lunecósă
Remân căni foră ôse.

1.

Ore Dunărea ngeciată
Ca se potem patinând
Merge dela Buda-Pesta
Ca și penele în vânt
Tot cântând de fericire
Ca și cei eșiți din fire
Până chiar la marea négră
Și d' acolo-n lumea largă ?

2.

Vai, cum mai pîrăe ghița
Sub eu pîntenii 'mi picióre
Par că-i oglindă, 'mi vèd fața
Ce-i c'a bostanului flóre !
Pîrăie ghița și taci
Că mie n'ai ce se-mi-faci
Că-su cu pîteni la călcăie
Și cu pînă-n pělăriă !

3.

Oh ! mustéta mea, sucită,
Când vei supune tu totul
Vei împunge că o vită
Și vei împroșcă norodul
Ce n'ar vrea se recunósă
Că nația unгурéscă
Are drept în a s'a vieța
A se dá mereu pe ghița !

4.

Oh ! tu esárdás pělăriă,
Tu attilă și bámbán,
Tu pipa mea de ang'fă
Și tu pěr sburlit avam,
Când ve-ți face vitejiă
Colo pe ghița lucie
Tótă lumea v'a admira,
Me tem că v'a de-ochia !

5.

Oh! tu kisaszony prea dulce
 Haida ici la braçiuu meu
 Se mergem pre ghiata luce
 Se ne invertim mereu,
 Mândru ca o ciocârliă
 Colo pe ghiata luciă,
 Tu ai patine de fier,
 Eu am pinteni de oțel!

6.

Poftim domnilor ministrii
 Și fișpani și deputați
 Și toți vlădicii iluștrii
 Miron-Szabó gemeni frați;
 Și întreg magyar nemzetul
 Care cum l'a tăia capul
 Se se dee ați pe ghiată
 Ungurul plin de viață!

7.

Dă-te-n laturi măi Române
 Și tu Sas cu știble mari
 Și tu Schwab fără rușine,
 Face-ți cale, proletari,
 Se vină Măria Sa
 Kleti și cei de a lui fire
 Se vedă bună-i ghiata
 O're nu e prea subțire?

8.

Cine nu sci unguresce
 N'are ce caută pre ghiată,
 Că-ncepând din Pute-a Pesce,
 Tótă Dunărea marătă
 Și cu bróscele din ea
 Vorbesc numai unguresce
 Deci in laturi, ebbada!
 Veđi că ghiata pâraiesce!

Dr. Bucsumy Árpád,

Director la pătinat.

Prorocul Bileam

Despre întâmplările în luna lui Februarie.

L. 1. Magnați maghiari din Transilvania înfățișează în carnavalul din est an în Cluj o vieță at t de m notonă, de câinii urlă pe strade.

M. 2. Ministrul finanțel r năstre Szapáry se pune în starea de incusă pentru abaterea contra moralității publice, pentru-că nu-și póte acoperi deficitul.

M. 3. În Bucuresci se prind mai mulți hoți cari în vieța lor n'au furat nimica.

J. 4. Dr. Miron Românul, de profesiune arhiepiscop și metropolit, de facto pandur comitatens, trimite circularele sale politice, și p'un șorece din biblioteca marelui Andreiu, ca reprezentant al scólci orientale, la expozițiunea de cărți din Budapesta.

V. 5. Ignatieff, ridându-și în pumni, ȳice : „Inter Austria et Boznia litigantes gaudet Montenegro“ ! Kálnoky strigă : „Aussi möcht'i“ !

S. 6. Geologii din România ascriu cutremurul de pământ ce în 15. Ianuarie s'a simțit în Bucuresci declarațiunelor diplomatice ale lui M. Cogălniceanu.

D. 7. Consistoriul din Blaj, ca se paralizeze pericolul legii pentru scolele medie, decretéză întroducerea limbei lui Moise Prorocul în tóte scólcile archidiececane gr. cat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

L. 8. Lăđile wertheimiane ale biserecei grecilor din Brașov se descuie și'n ele se află pungulița lui Juda, în care odinióră se aflau cei 30. de arginți; Visul Maicei Precestă, ș'un bunhic de pétră necunoscută.

M. 9. Mineralogii din Brașov, cari la prima revedere cualifică pétra de o parte din aceea, în care odinióră a căđut la Erusalim o cãrticică din ceriuri, se conving, că pétra e un fragment din Krachul dela Sodoma și Gomora, și nu representă altceva, decât șoldul cel drept al nevestei lui Lot.

M. 10. Delegațiunile austro-maghiare se conchiamă din nou și'n prevederea necesității unui credit ulterior pentru ocupațiunile în Boznia și Herzegovina, se dechiară în permanentă.

J. 11. Italia dă sântului Papa deplină garanția, că'n veci nu va mai ajunge puterea lumescă.

V. 12. În „Cafe Lazar“ darea pentru cărți s'aruncă pe Chibiți, fără d'a li se concede acestora dreptul liberei vorbiri.

S. 13. Binecuvântatele urmări ale regulării Dâmboviței s'ale provisionării Bacurescilor cu apă, încep a se arăta în faptul, că vinul în toate cărciumele capitalei, se servește'n calitatea originală, ce a reprezentat înaintea binecuvântării din Cana Galileii.

D. 14. În salónele ministrupreședintelui Tisza se aranjează un bal, la care capela lui Hagi Loja execută muzica cu cimpoi. Ministrul finanțelor Ungariei graful Szapáry jócă cu deficitul: „Lassu esárdás“!

L. 15. Călugării din muntele Athos petiționéză la puterile europene, pentru întroducerea libertății amorului pre basa principiilor social-democratice.

M. 16. Mai mulți archidieceșani gr. or. c'uu trecut plin de activitate pe terenul bisericesc, își exprimă ferbîntea dorință d'a sentura Exellenției Sale Metropolitului Miron reverendele de prav, până când acelea se află pe Înmaltul Ierarch.

M. 17. Graful A. Aponyi, aflându-se în hora delegațiilor austro-maghiare, cu privire la valórea ocupațiilor noastre în Orient. strigă: „Pécurar și brândă nui. lindini și pădunchi destui!“

J. 18. Sufletele cailor arși în cercul lui Krembser în Bucuresci, aflând de împintenirile Bucureștenilor d'a sări în ajutorul unui comediant până când mii de țereni români arși sînt avisați la ajutorul circularelor lui C. A. Rosetti și 400 Bănățeni dați preste graniță, de disperățione, ian forma de mágari.

V. 19. Memorandul comitetului central politico-național din Sibiu și ziua cea dinnapoi se'nchină de sănătate și vor veni.

S. 20. Deputatul Boiarilor din Țera Oltului, friserul Anti-Boier, adresază ministrupreședintelui Tisza următorea interpe-lațiune : „Dacă graful A. Aponyi afirmând, că provinciile ocupate, Boznia și Herzegovina, nu sânt altceva, decât un sac de păduchi, cât fac cele 30 de procente, cari compet Ungariei, și câte milóne ne vor costa peptenii receruți la curățirea capului statului nostru d'acele mișcăminte naționali de proveniență slavă ?

D. 21. Ministrupreședinte Tisza, după-ce se roscolește nițel cu drépta prin ceafă, dechiară, că la atare interpe-lațiune singur Andrásy care nu e plesug, ar putea da respunsul recerut. Ce-l privește pe el, el ar întrebuița teoria sdruncinătóre de naționalități, și voind a-i înfățișa interpelantelui acea teoriă, apasă cu unghia dela degetul mânei drepte pe banca ministerială. Aci, ca și când óre-ce ar plesui, se ande un sunet : Póc ! și interpelantele se dechiară mulțămít.

L. 22. Episcopul gr. cat, Szabo dela Gherla, dispunc, ca'n diecesa sa icónele sânte de pe prapori se se înlocuiescă prin vestitele sale circulare electorali.

M. 23. Comitetul central național-politic înstituit de conferința alegătorilor románi ținute la Sibiu în 11—14 Maiu 1881, ca se satisfacă chiemărei sale, alegându-și pe Babeș de referinte, se constituie într'o societate pentru maghiarisare.

M. 24. Un călugăr din Sibiu, cugetând serios la plăcerile tainei a șesea, întrebă p'un celibe din Blaj : Ce ȃci

amice, n'ar fi mai bine ca eu se fiu numai jumătate calugăr, tu numai jumătate celibe, iar ceealaltă parte a noastră se constea din un Sultan sau cel puțin din un Pașă cu trei cõde!

J. 25. Tisza raportând în parlamentul din Budapesta rezultatul dezbaterilor în delegațiuni descopere, că sfârșitul re-scõlei din Boznia și Herzegovina nu se pôte prevedea cu aceea siguritate, cu care se pôte prevesti sfârșitul celor 8. miliõne, ce s'a votat pentru sugrumarea bandelor de hoți din acele țeri.

V. 26. Cancelariul Bismark invită pe sântul Papa, ca se-și mute reședința la Berlin. Papa-i respunde: Decă cineva preste puțin va avea lipsă a-și părăsi patria, acela e stăpânul domniei tale!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

S. 27. Alienații balamucului din Sibiu se constituie într-o societate pentru maghiarisare.

D. 28. Dr. Miron Românul șede încă pe scaunul metropoliei gr. or. din Ungaria și Transilvania.

Cocóna Gurădulce.

Căț! Tot respectul la femeia care are respect de bărbatul
seu, și iarăși tot respectul la fata, care nu iubește respectul.
Mițuluc!

Nu știu cauza, mi se pare însă că în urma creșterii mo-
derne fetele de ați sânt pline de respect. Căț! O sabiă se dea
numai cu nasul de trotoar și la sunetul ce-l produce, mai tôte
fetele, cari se află pe strade fac un general respect cu tôte
că-i pôte vorba d'un simplu tenente. Căț!

În ȃilele mele o fată când pleca pe strade se ducea ca
vântul, cu ochii-n vârful nasului. Mițuluc! Înnapoi nu s'ar fi
uitat una decă de bubuiturile sabiei nunumai trotoarul, dér tôte

fereștile s'ar fi spart. Respectul fetelor pe strade publice era o rușine în fața lumii. Mișuluc!

Fetele de ași sau sînt prea curioase și de aci atîta respect. Căt! Și decă fetele de ași, pentru curiositatea lor, ar păți, ce a pățit odinióra femeia lui Lot, monopolul de sare nu s'ar mai putea susține, pentru-că pe tóte stradele te-ai împedeca d'o mulțime de stânci de sare. Căt!

Îndreptățirea deregătoriei.

Gendarmul : Cum te încumeți a-ți bate nevêsta? Nevêsta stă sub scutul legii. Dreptul d'a bate pe cineva compete deregătoriei și nu domnitale!

Bărbatul : Nu? Și asta-i bună! Atunci na bate-o domnia-ta!

Bine'l cunósce.

— Câteva minute de venea-i mai eurënd aflai pe popa
dela voi aici.

— Era beat ?

— Nu ! Era tréz ca apa cea molivită !

— Atunci n'a fost popa dela noi !

Doina dela Gherla.

Frunză verde de susai
 'N-Eparchia noastră-i vai!
 A ieșit o buruiană
 Ce se Țice Saboiană,
 Cu coloarea Șimorică
 Și cu frunza Trifortică;
 Unde prinde rădăcină
 Iarba sacă din tulpină,
 Că e pir afurisit
 Ce-Eparchia-a năbușit;
 Orî cât lucrî te-ostenestî
 Nu poți ca să-l curățești;
 Legea i-e lege sucită
 Se scoată pe toți din pîtă,
 Cari nu i-se căcîulescî
 Și românește vorbescî.

* * *

Frunză verde iasomie
 Dare-ar DumneȚeu se vie
 Vremea ce de mult dorese
 Sapa să mi-o oțelese
 Buruiana s' o stîrpese
 Buruiana Saboiană
 Ce se Țice Ungureană.

Ce Trifort o dă de leac
 Și nu e decât un fleac,
 Palamidă ungurească
 Cu care se ni-amăgiască
 Țilele se ni-amărască . . .
 Ce dacă-om mai suferi
 Șimor la noi va veni,
 Se ne dea bine pe spete
 Autonomia pe bete; —
 Gherla se o fericescă
 Pe toți se ne ungurească
 Și-atunci prea târȚiu ar' fi
 Din est somn a ne treȚi!

* * *

Dar' dați pân mai este timpul
 Nu stați atâta de gînd!
 Dați cu toți cu hărbăȚia
 Scăpați a noastră -Earchiă
 De-astă hait' afurisită
 De-astă buhă răgușită,
 De-astă vulpoi ce ni-a sleit
 Și-Eparchia ni-a strivit!!!

Pa.